

Arrest

**nr. 128 371 van 28 augustus 2014
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 15 oktober 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 oktober 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 augustus 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. GOBERT, die loco advocaat P.-J. STAELENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 26 augustus 2013 en heeft zich op 18 september 2013 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 25 september 2013 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3. Op 1 oktober 2013 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst. Deze beslissing werd de volgende dag door verzoeker voor ontvangst getekend/aan verzoeker betekend.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Albanees staatsburger afkomstig uit het dorp Plashnik in de gemeente Berat. Op veertienjarige leeftijd, toen u naar de middelbare school begon te gaan, ontdekte u dat u homoseksueel bent. U durfde in Albanië met niemand over uw gevoelens voor jongens te spreken wegens de heersende tradities waarbinnen homoseksualiteit streng wordt afgekeurd. In 2004 trok u naar Griekenland. U werkte er in de bouw. In 2007 werd u wegens illegaal verblijf in Griekenland naar Albanië teruggestuurd. Anno 2008 ging u met andere mannen uit. U nam hen soms mee naar huis. U provoceerde hen om te achterhalen of zij ook homoseksuele gevoelens hadden. Op een ochtend zag uw moeder u met een andere man in bed. Nochtans was deze laatste geen homo. Uw moeder maakte u duidelijk dat zij u niet meer wilde zien. Zij gaf u te kennen dat u moest vertrekken voor uw vader en broers uw geaardheid te weten zouden komen. U leende de som van 9500 euro van drie vrienden. U vertrok opnieuw naar Griekenland waar u werk wilde vinden zodat u het bedrag kon terugbetalen. Dit lukte u echter niet. Toen u niets van de lening afloste, begon u dreigtelefoons van uw vrienden te ontvangen. Indien zij hun geld niet terugzagen, zou het slecht met u aflopen. Tevens ging één van hen langs uw ouderlijke woning en zei tegen uw moeder dat u er beter aan deed niet naar Albanië terug te keren. Toen u in 2008 in Griekenland verbleef, praatte u voor het eerst openlijk over uw homoseksuele geaardheid. U ontmoette er ook een Griekse man, met wie u een relatie begon. Ongeveer een jaar later keerde u terug naar Albanië. U ging echter niet naar huis. U verbleef op verschillende plaatsen, onder andere in uw geboortedorp Plashnik, in Berat, in Tirana. Af en toe ging u voor korte tijd naar Griekenland. U ontmoette uw moeder nog enkele keren maar had verder geen enkel contact meer met uw familie. In 2011 ging u voor drie maanden naar Duitsland. U had de ambitie er werk te vinden maar slaagde hier niet in. Na afloop van deze periode keerde u zelf terug naar Albanië. In 2012 had u gedurende een viertal maanden een relatie met een andere Albanese man. U beseftte echter dat u als homoseksueel in Albanië nooit een vrij leven zou kunnen leiden. Op 10 of 11 augustus 2013 verliet u Albanië. Voor uw vertrek leende u van andere vrienden 6500 euro. U zou in Engeland gaan werken en hen 8500 euro terugbetalen. U reisde via Griekenland, Italië en Frankrijk. Op 26 augustus 2013 arriveerde u in België. De volgende dag wilde u in Brussel-Zuid de trein naar Londen nemen. Doch u werd door de politie onderschept met een vervalst Grieks paspoort. Er werd u een bevel om het grondgebied te verlaten overgemaakt. Uw eerste repatriëringspoging op 8 september 2013 werd geannuleerd door de Dienst Vreemdelingenzaken. Uw tweede repatriëringspoging, voorzien op 20 september 2013, werd afgelast omdat u op 18 september 2013 vanuit het gesloten centrum te Merksplas asiel aanvraag in België. In België had u nog enkele keren telefonisch contact met uw moeder. Zij sprak met uw broer Ilir over uw homoseksuele geaardheid. U vreest dat Ilir ook uw andere broers en uw vader op de hoogte heeft gebracht. Daarnaast vreest u represailles van uw vrienden die u geld hebben geleend. U verkeert immers in de onmogelijkheid om hen terug te betalen. U bent in het bezit van uw Albanees paspoort, uitgereikt door het Ministerie van Binnenlandse Zaken op 29 april 2011.

B. Motivering

Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik uw asielaanvraag niet in overweging kan nemen.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 7 mei 2013 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees

voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U hebt dit evenwel niet gedaan.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u geen asielaanvraag indiende in Duitsland toen u daar in 2011 een drietal maanden verbleef. Nochtans beweerde u al sinds 2008 moeilijkheden te ondervinden in Albanië, en ook in 2009 en 2010 bedreigd te zijn geweest (CGVS, blz. 6-8). Uw uitleg voor uw nalaten, namelijk dat u van andere Albaneezen gehoord had dat de Duitse autoriteiten zeer streng zijn en dat uw kansen op asiel nihil waren (CGVS, blz. 14), is geenszins afdoende. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij zo snel mogelijk een asielaanvraag indient. Het feit dat u in 2011 geen asiel aanvraag in Duitsland, en daarna zelfs nog terugkeerde naar Albanië, waar uw leven naar eigen zeggen in gevaar was (en is), is een indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondermijnt als dusdanig de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees.

Verder moet worden opgemerkt dat uw vrees voor represailles van een aantal vrienden aan wie u uw lening niet kon terugbetalen, van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard zijn en niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Voorts hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u voor uw problemen met deze kredietverstrekkers geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele terugkeer naar Albanië – zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de Albanese autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van terugkeer naar Albanië voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Noch na de onrechtstreekse bedreiging bij uw familie noch na de dreigtelefoons aan uw adres, stapte u naar de politie. U gaf aan dat het een privézaak betreft en dat u degene bent die de anderen geld verschuldigd is

(CGVS, blz. 8). Het komt echter aan de politie toe om bescherming te bieden aan de burgers. Indien u de autoriteiten niet inlicht van bepaalde feiten, kunnen zij hier vanzelfsprekend niet tegen optreden.

Bovendien blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal dat in Albanië tal van maatregelen werden genomen om de politie te professionaliseren en haar doeltreffendheid te verhogen, zoals overheveling van bevoegdheden van het Ministerie van Binnenlandse Zaken naar de politie. In 2008 werd een nieuwe politiewet aangenomen. Volgens de Europese Commissie heeft deze wet een positief effect op het functioneren van de politie. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Daarnaast kunnen een aantal kanttekeningen gemaakt worden bij de geloofwaardigheid van de door u voorgewende geaardheid. Zo is het opmerkelijk dat u uw homoseksuele geaardheid op veertienjarige leeftijd zou ontdekt hebben maar dat u pas in 2008 – dit is acht jaar later – in Griekenland er voor het eerst openlijk met iemand over gesproken zou hebben (CGVS, blz. 8-9). In Albanië zou u het niet gedurfd hebben wegens de heersende tradities. Maar ook in Griekenland, waar u ook van 2004 tot 2007 verbleef, zou u er aldus nooit een gesprek over hebben aangegaan. Verder legde u weinig coherente en weinig overtuigende verklaringen af over hoe uw moeder uw homoseksuele geaardheid zou ontdekt hebben. Anno 2008 zou u af en toe mannen mee naar huis hebben genomen. Zonder uit te komen voor uw eigen geaardheid, provoceerde u hen om te zien of zij al dan niet homoseksuele gevoelens hadden. Ook al was dit niet het geval bij Dorjan Dylmyshi, zou uw moeder u 's morgens toch met hem in hetzelfde bed hebben aangetroffen. U duidde weliswaar dat het enkel bij slapen bleef. Het was uw idee met de bedoeling de reactie van uw familie te zien (CGVS, blz. 12). In het licht van uw verklaringen dat u op dat moment nog nooit openlijk met iemand over uw homoseksualiteit gesproken had en over het traditionele klimaat in Albanië dat homoseksualiteit streng afkeurt, is dit een weinig aannemelijke uiteenzetting over het verloop van de omstandigheden. Bovendien verklaarde u eerder dat u uw homoseksualiteit niet uitte omdat u wist dat uw familie het niet zou aanvaarden (CGVS, blz. 7). Voorts had u betreffende de Albanese homoscene nauwelijks informatie. Zo is het onder meer opmerkelijk dat u noch ontmoetingsplaatsen voor homo's in Tirana, waar u geregeld afsprak met uw vriend, – volgens u waren er geen –, noch Albanese organisaties die zich bezighouden met het verdedigen van de rechten van homo's kende (CGVS, blz. 14). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat dergelijke organisaties en ontmoetingsplaatsen wel

degelijk bestaan. Voorts kende u geen enkele bekende Albanese homo (CGVS, blz. 14). Dat er in Albanië verschillende positieve initiatieven ten voordele van de emancipatie van homo's ondernomen worden (cf. infra), was u ten slotte onbekend (CGVS, blz. 14). Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat er getwijfeld kan worden aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde geaardheid.

Zelfs al zou er aan uw beweerde geaardheid en problemen geloof gehecht kunnen worden, dan nog dient er opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor eventuele toekomstige problemen in Albanië naar aanleiding van uw geaardheid geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt immers vooreerst dat Albanië sinds 2010 één van de modernste en meest progressieve antidiscriminatie wetten van Europa heeft die expliciet de rechten van homo's in Albanië verdedigt. In mei 2013 stemde het Albanese Parlement twee wetten waarin strenge straffen bepaald worden voor door homohaat ingegeven misdaden en voor het verspreiden van homofobe informatie. Uit dezelfde informatie blijkt dat ook homo's klacht kunnen indienen en dat de politie optreedt naar aanleiding van fysiek of psychisch geweld ten aanzien van homo's. Zoals hierboven reeds werd aangestipt, blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal verder dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd. Er kan aldus gesteld worden dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen aan alle onderdanen ongeacht hun geaardheid voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Betreffende uw opmerking dat er geen enkele vrijheid is voor homoseksuelen in Albanië en dat het traditionele klimaat geen plaats laat aan homoseksuelen (CGVS, blz.7, 9, 14), kan eveneens verwezen worden naar de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Hieruit blijkt inderdaad dat de Albanese maatschappij erg conservatief is en dat veel mensen homofob gedrag vertonen, hetgeen soms aanleiding geeft tot fysiek en/of psychisch geweld ten aanzien van homo's. Uit dezelfde informatie blijkt echter tevens dat er de afgelopen jaren positieve initiatieven genomen worden om de rechten van homo's in Albanië te verbeteren en dat er geleidelijk aan een mentaliteitswijziging tot stand komt, mede onder invloed van de hierboven reeds vermelde progressieve antidiscriminatie wetgeving en de wil van de voormalige eerste minister om het homohuwelijk te legaliseren. Zo blijkt dat er steeds meer in Albanese scholen door homo's voordrachten over hun geaardheid gegeven worden en dat vertegenwoordigers van de Albanese homobeweging zowel in de geschreven als in de gesproken pers een forum krijgen. Eind 2012 was er een tentoonstelling in Tirana over homo's in Albanië. Dit evenement kreeg ruime mediabelangstelling. Ten slotte blijkt dat er in Tirana een actieve homoscene is. Er zijn verschillende NGO's, die activiteiten voor homo's organiseren. Hoewel er geen specifieke homobars zijn, zijn er in Tirana en omstreken toch verschillende ontmoetingsplaatsen en gayfriendly bars. U heeft bijgevolg niet aannemelijk gemaakt dat het voor u onmogelijk zou zijn om zich definitief als homo in Tirana, een stad waar u in 2012 een relatie had met een man en waar u geen problemen kende (CGVS, blz. 10, 11, 13), te vestigen.

Bijgevolg blijkt uit uw verklaringen niet duidelijk dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

Het door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde paspoort bevestigt uw identiteit en uw nationaliteit. Hieraan wordt niet getwijfeld.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen."

1. Over de ontvankelijkheid

Op de vraag naar het belang dat verzoeker thans nog heeft bij het beroep tegen de bestreden beslissing, blijft verzoeker in gebreke om enige toelichting te geven die duidelijk maakt waarin het concrete voordeel is gelegen nu wordt vastgesteld dat hij naar zijn land van herkomst werd gerepatriëerd. De Raad is derhalve van oordeel dat het beroep moet worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig augustus tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS